

Milí Hodkováci,

už několik měsíců čelím v souvislosti s blížícími se komunálními volbami velkému tlaku a také snaze některých lidí mě zcela dehonestovat a vykreslit jako člověka, který našemu městu škodí. Popravdě – kdybych se neznala a měla věřit všemu, co se o mně říká a píše, asi bych si o sebe neopřela ani kolo.

Jenže já se znám. Vím, jaké jsou moje silné stránky, stejně jako dobře znám ty slabé. A právě proto jsem se rozhodla napsat Vám tento osobní dopis.

Je jen na Vás, jak s ním naložíte. Můžete si ho přečíst, odložit ho nebo rovnou vyhodit. Ale chtěla jsem využít možnost říct Vám pár věcí přímo, svými slovy a bez prostředníků.

V roce 2014 jsem se rozhodla oslovit Vás, občany našeho města, a kandidovat se sdružením nezávislých kandidátů BUDOUNOST PRO HODKOVICE. V té době jsem měla zkušenosti ze zastupitelstva, jehož členkou jsem byla od roku 2008, a od podzimu 2011 jsem jako neuvolněná místostarostka mohla mnohem více nahlédnout také „pod pokličku“ každodenního řízení města.

Je pro mě velkou ctí, že už dvanáct let mohu stát v čele Hodkovic.

Být starostkou je především velká odpovědnost. Je to veřejná služba neuvěřitelně rozmanitá. Jeden den řeším investiční projekty, dotace nebo průběh staveb, další den záležitosti našich příspěvkových organizací, organizačních složek či obchodních společností. A do toho přicházejí nejrůznější podněty a problémy občanů – někdy zásadní, jindy zdánlivě drobné, ale pro konkrétního člověka důležité. A ano, občas řeším i zatoulaného domácího mazlíčka.

Pak přijdou situace, na které Vás nikdo předem nepřipraví. Covid, válka na Ukrajině, opakované konkurzy na ředitele základní školy a mnoho dalších. Je potřeba rychle reagovat, rozhodovat se a nést za svá rozhodnutí odpovědnost. Takové situace si nevybírají pracovní dobu ani den v týdnu. A také jsem se za ty roky naučila, že není možné vyhovět všem. Skoro nikdy není žádné řešení ideální a člověk musí z několika možností vybrat tu, kterou považuje za nejlepší nebo alespoň za nejméně špatnou.

Nestěžuji si. Jen popisuji realitu práce, kterou už řadu let dělám.

Za tu dobu jsem se naučila spoustu nových věcí. Naučila jsem se být trpělivější, naslouchat a snažit se pochopit i názory, se kterými sama nesouhlasím. A samozřejmě na to nejsem sama. Mojí nejbližší spolupracovnicí je místostarostka Hela Řezáčová, která je mi velkou oporou. Nejvyšším orgánem samosprávy města je zastupitelstvo, kterému jsme odpovědné.

To, co se nyní před komunálními volbami odehrává v Hodkovicích, bohužel v mnohém kopíruje atmosféru celé společnosti. Nenávist, zloba, osobní útoky, výpady na sociálních sítích.

Líbí se Vám to? Mně tedy ne.

Nejprve přišly na řadu útoky zasahující do mého soukromí a rodiny. Hodkovicemi se například začala šířit „zaručená“ informace o mém rozvodu. Volali nám známí, kteří ji měli pochopitelně z velmi důvěryhodných zdrojů – jen ten zdroj zůstával přísně tajný. Takže jen pro pořádek: tato informace pravdivá není. Pak přišlo tvrzení o údajně účelové podpoře vybraných sportů ve městě proto, že je provozují moje děti. Ani to nesedí – Matyáš hraje rugby v Liberci a Adam tamtéž tenis.

Následovalo množství žádostí podle zákona č. 106 o svobodném přístupu k informacím. Samotné právo občanů na informace samozřejmě respektuji. Pokud je však tento nástroj používán především k zahlcování úřadu, znamená to mnoho hodin práce, které pak chybějí jinde – a nejde pouze o můj čas, ale především

o čas zaměstnanců města. Přidalo se trestní oznámení, manipulativní a nepravdivé příspěvky v rámci volební kampaně a další útoky.

O vedení města dnes usilují také lidé, jejichž předchozí působení v Hodkovicích podle mého názoru stojí za připomenutí. Jedním z nich je bývalý nájemce Kulturního domu, který dnes slibuje jeho opravu a návrat kultury do naší obce. Řada z Vás si přitom jistě pamatuje, jaký provoz se v Kulturním domě a jeho okolí v minulosti odehrával a jaké problémy město s tímto nájemcem řešilo. O to méně rozumím dnešnímu politickému spojení s bývalým starostou, za jehož působení Hodkovice několik let usilovaly o ukončení tohoto nájemního vztahu, přičemž celý spor nakonec skončil soudním rozhodnutím ve prospěch města. Když to celé doplním o informaci, že kampaň finančně podporuje podmíněčně odsouzený podnikatel, tak je to parta k pohledání.

Stejně tak považuji za fér ptát se, jaké skutečné zkušenosti s řízením města mají lidé, kteří je dnes voličům nabízejí. Komunální politika totiž není jen o heslech a slibech. Znamená to znát fungování samosprávy, rozpočet, zákonné postupy, investice, dotace, veřejné zakázky, a především nést odpovědnost za rozhodnutí, která mají konkrétní dopady.

Já Vám mohu nabídnout zkušenost patnácti let práce pro naše město.

Celou tu dobu pracuji podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a s přesvědčením, že komunální politika se dá dělat slušně a poctivě. Že můžeme mít v zastupitelstvu různé názory, můžeme spolu nesouhlasit a můžeme vést i ostrou diskusi, ale nakonec bychom měli být schopni hledat řešení, které bude nejlepší pro Hodkovice.

Vykopat mezi lidmi příkopy je jednoduché. Mnohem těžší je potom přes ně stavět mosty a spolupracovat.

Často je mi vyčítáno, že s lidmi nediskutuji na sociálních sítích a že u některých příspěvků města vypínáme komentáře. Sociální síť vnímám jako neformální informační a komunikační kanál. Bohužel se z nich v mnoha případech stalo prostředí plné osobních útoků, urážek a konfliktů. Do takových diskusí vstupovat nechci a své rozhodnutí v tomto směru měnit nebudu.

To ale rozhodně neznamená, že s Vámi nechci komunikovat.

Naopak. Preferuji osobní jednání, telefonický rozhovor nebo písemnou komunikaci. Pokud potřebujete řešit cokoli, co souvisí s naším městem, kontaktujte mě na telefonu 724 180 084 nebo e-mailem **khauerova.marketa@hodkovicenm.cz**. Ráda si na Vás udělám čas a domluvíme se na termínu, který Vám bude vyhovovat.

Milí Hodkováci, pokud jste můj osobní dopis dočetli až sem, děkuji Vám. Nečekám, že se mnou budete vždy a ve všem souhlasit. To by ostatně nebylo ani zdravé. Přeji si ale, abychom spolu dokázali mluvit, respektovali fakta a nenechali naši společnost rozdělit osobními útoky a nenávistí.

Za svou práci se nemusím stydět. Za dvanáct let ve vedení města je za mnou řada rozhodnutí – některá jednoduchá, jiná velmi těžká. Určitě jsem také udělala chyby. Kdo rozhoduje, ten je dělá. Vždy jsem se ale rozhodovala s vědomím odpovědnosti, vůči Hodkovicím a Vám všem.

Mám stále energii i chuť pracovat, a především spoustu plánů, které bych chtěla společně s naším týmem zrealizovat.

Děkuji Vám za důvěru, kterou jste mi v uplynulých letech dávali.

Těším se na další setkávání s Vámi.

S úctou

Markéta Khauerová

starostka města Hodkovice nad Mohelkou